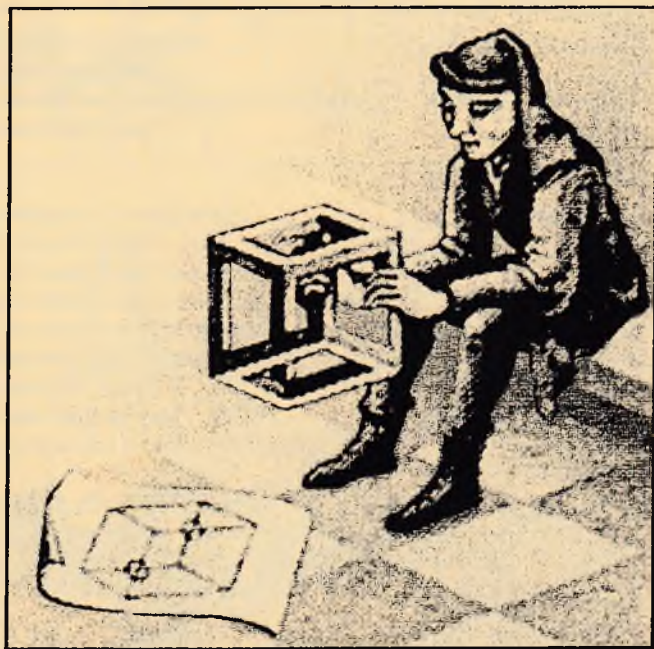

ARNOŠT GOLDFLAM
KOMPLIKÁTOR

česká (světová a též galaktická) premiéra
11. listopadu 2002 v 18³⁰ h.

KOMORNÍ SCÉNA ARÉNA

ARNOŠT GOLDFLAM KOMPLIKÁTOR

Scéna a kostýmy ..... Kateřina Bláhová
 Hudba ..... Jiří Bulis a archiv
 Hudební spolupráce ... Vladislav Georgiev a Tomáš Rossi
 Režie ..... Akram Staněk

Osoby a obsazení:

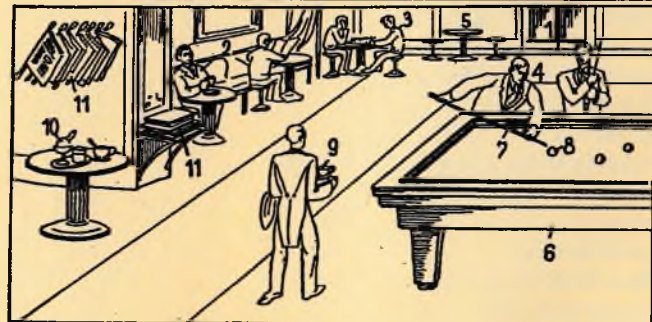
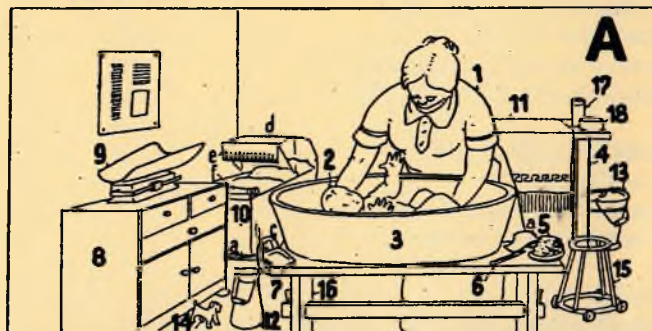
Komplikátor ..... Vladislav Georgiev
 Otec ..... Dušan Škubal
 Matka ..... Miroslava Georgievová
 Osuda, Jiřinka ..... Gabriela Wilčková
 Maléra, Marie, Věruška ..... Renáta Klemensová
 Radosta, Marta, Evička ..... Tereza Maňáková
 Tulák 1, Hřebíček, Vrchní ..... René Šmotek
 Tulák 2, Ládlík, Pasák ..... Marek Cisořský
 Hlas z rádia ..... Lucie Finková (ze záznamu)

Výroba a technická spolupráce:

Dana Straková, Martin Maceček, Jakub Urbanec, Karel Růžička, Václav Honč, Marcela Cisořská a několikery další ochotné ruce.

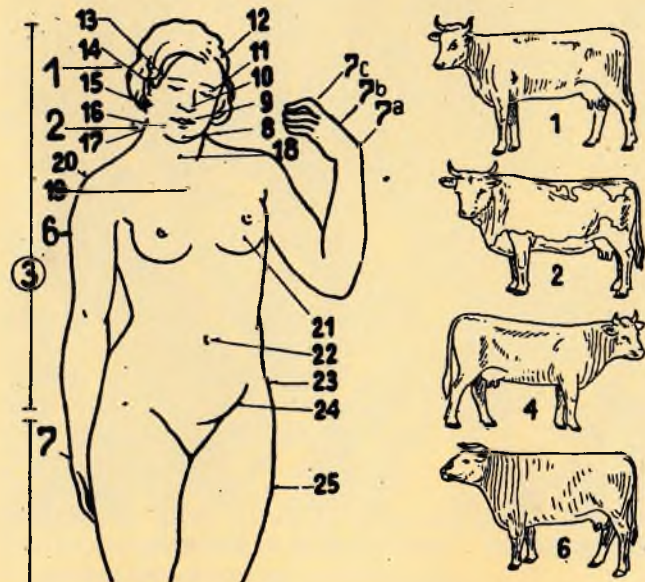
Poděkování: Vladimíru Volánkovi za zapůjčení osobního archívu nahrávek skladeb Jiřího Bulise.

Odpověď, nebo aspoň pokus o ni, na obligátní otázku "O čem to je".

Tak za prvé, Komplikátor je postava kladná, i když by rád v životě něco užil, jeho realitou je spíše snění než skutečnost, jen málo se dokáže z něčeho poučit a jedině, co údajně dokáže, je to, že je snad básníkem a píše.

Za druhé, tento Komplikátor, který tak akorát všechno zmate a zkomplikuje (není jako jeho kolegové Ter-

minátor nebo Predátor), prochází životem, potkává, jako v komiksech, různé postavy a postavičky a ty za sebou zanechává, více či méně poznamenané. Jejich osudy se v různých epizodách propojují a zase se sobě i nám ztrácejí. Ukazuje se, že předivo lidských životů je jako bludiště a cesty v něm. Někde se lidé potkávají, dokonce snad patří k sobě, pak se zase ztratí a nakonec se ztratí úplně, všem i sobě.

Za třetí, snažil jsem se, aby tragické v této komiksové hříčce neslo s sebou i rysy komické a naopak, tak jak se domnívám, že tomu je i v životě.

A za čtvrté a nakonec, poučení, čili vyznění, čili posláním. Hra pojednává o tom, jak by řekl žák v hodině češtiny, že život není lehký, ba dokonce že je spíš těžký. Dále, že máme co dělat se svými vlastními osudy, abychom se v nich vůbec vyznali a vypořádali se s nimi, a ještě, že poznání toho, že se i jiní trápí a souží a potýkají s těžkostmi života, by nám mohlo pomoci v poznání, že zdaleka nejsme sami i když sami jsme. A to nám mohlo i trošku ulehčit, snad.

Arnošt Goldflam

A ještě malá autorská poznámka. Hrdinovi hry dala, jak už to v rodinách bývá, jméno moje žena, Petra. Jinak je toto jméno též příznačné, čili, jak se říká signifikantní - čili NOMEN OMEN.

Divadelní inscenace je realizována
díky finanční podpoře
Ministerstva kultury České republiky

Práva k provozování tohoto díla
zastupuje AURA-PONT, Praha

KOMORNÍ SCÉNA ARÉNA

příspěvková organizace

ř. 28. října 23, Moravská Ostrava, tel./fax: 596 114 585

**Vstupenky na jednotlivá představení si můžete
rezervovat na telefonním čísle 596 123 181**

Komplikátor: Na mapě je to jen malý
kosočtvereček zelinkavé barvy...

Ach, vzlétni k výšinám,
kde blankytná se klene nebes báň!
Slunce zář zhasíná,
růžoví beránků zář,
ach vzlétni tam,
ach vzlétni k výšinám...
Tam bude věčný mír.
Tam nedosáhne kolotavý země vír.
Tam bude věčný mír...

Odpočiň si, dítě moje,
celý den sis hrál,
večer přijdeš za maminkou,
ve tmě sám ty by ses bál.

Maminka tě ukonejší,
uloží tě spát,
bude sedět u postýlky,
nemůže se ti nic stát.

Teď jsi velký, nemusíš se bát,
všude doma máš mít koho rád,
ale když je tobě těžko,
to se může, chlapče můj, stát,
na mě vzpomeneš si jednou snad.
A když někdy těžko je ti,
to se může, synáčku, stát,
na maminku vzpomeneš si snad.

Maminka tě ukonejší,
uloží tě spát.
Že u tebe zase sedí,
bude se ti zdát.